

คำวินิจฉัย

เรื่องแดงที่ อธ. ๕๗/๒๕๖๗

เรื่อง

การกระทำอันได้ชื่อว่าประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง

กฎหมาย กฎ

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๕ มาตรา ๑๑๒ (๖)

การที่ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่จับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย กลับเป็นผู้กระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาเสียเอง ย่อมกระทบต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความรู้สึกของวิญญูชนทั่วไป ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แม้ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีผลเพียงทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องถูกดำเนินคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เท่านั้น หากมีผลลบถึงความประพฤติของผู้อุทธรณ์ที่ได้กระทำไปแล้วไม่จึงถือว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๑๒ (๖)

เรื่องอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง โดยถูกผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบสารเสพติดสุ่มตรวจและพบว่ามีสารเสพติด (เมทแอมเฟตามีน) ในปีสภาวะผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและได้รับการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพให้พ้นจากยาเสพติดแล้ว อีกทั้งมีมติคณะรัฐมนตรี (นร ๐๕๐๕/ว ๓๘) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ให้โอกาสผู้ที่พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐ ขอให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดออก และให้ผู้อุทธรณ์ได้กลับเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบจนจบหลักสูตร

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค.ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง ส่วนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ กำหนดให้โอกาสผู้เสพยาเสพติดที่พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดแล้วเข้าทำงาน ห้ามอ้างเหตุ การเคยเสพ หรือติดยาเสพติด เป็นเหตุผลลดรอนสิทธิในการเข้าทำงาน เป็นเพียงแนวทางปฏิบัติเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการจำกัดดุลพินิจว่าจะต้องวินิจฉัยว่าการเสพหรือติดยาเสพติดไม่ถือเป็นผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง การที่ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่จับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย กลับเป็นผู้กระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาเสียเอง ย่อมกระทบต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและความรู้สึกของวิญญูชนโดยทั่วไป ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แม้ผู้อุทธรณ์ได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีผลเพียงทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องถูกดำเนินคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติด

ให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ เท่านั้น หากได้มีผลลบล้างความประพฤติของผู้อุทธรณ์ที่ได้กระทำไปแล้วไม่
พฤติการณ์และการกระทำของผู้อุทธรณ์จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรง ระดับโทษปลดออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์